

ΔΟΥΛΟΤΑΒΝΙΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

- Κύμα μου άχνό, στού φεγγαριού
Τό φώς κρινοσπαρμένο,
Πού πής με ζιά :—Παλληκκαριού
Κυβοῦρι έγω νά νένω

Στίτσες
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΕΤΑΙΡΙΑΙ

ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΟΜΙΛΟΣ ΕΚΔΡΟΜΩΝ

Τήν άγγελίαν τήν όποίαν εξέδωκεν ό «Όμιλος
των Έκδρομών» τήν δημοσιεύομεν άλόκληρον, θεω-
ροῦντες τήν δημοσίευσιν αύτής ως τήν καλλιτέραν
σύστασιν διά τό έθνικώτατον έργον τό όποϊον άνελαβε
νά φέρη εις πέρας τό λαμπρόν αύτό σωματεϊόν.

ΕΠΗΦΥΛΑΞΙΣ ΤΟΥ ΝΟΥΜΑΣ

ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΑΝΑΓΡΑ

Ο ΑΡΡΑΒΩΝ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

»Έν Έλληνικόν καταδρομικόν.
»Έν Όλλανδικόν.
»Έν Ρωσσικόν.
Όυτε πολλά ουτε όλίγη καθώς βλέπεις.. δέν ειχα
ή νά εκλέξω.

ων συγγραφών. ή Έλλανόδικος έκτροπεία έκοινε βραβεύ-
σιμον τήν υπό του κ. Χρ. Κορύλλου υποβληθείσαν.
«Τό έργον τούτο άποτελεσθησόμενον εκ 10 έως 12 τυπο-
γραφικών φυλλων, κοσμούμενον υπό πλείστον εικόνων των
αξιολογώτερον τοπειών, γενικών άπόψεων, σκηνών εκ τής
καθ' ήμέραν ζωής και συνοδευόμενον υπό χάρτου του νομού
λεπτομερεστάτου ως και των σχεδίων των πόλεων Πιατσόν,
Αίγιου και Καλαβρύτων, εινε ή έπιστημονικώτερα, σαφε-
στερα και εύληπτοτέρα περιγραφή έλληνικής χώρας.

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ
Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΡΟΛΩΝ
ΗΘΟΙΟΙ ΘΑΜΜΕΝΟΙ
ΟΙ ΚΟΜΜΑΤΑΡΧΑΙ ΤΟΥ ΘΙΑΣΟΥ
ΟΙ ΕΤΝΟΟΤΜΕΝΟΙ

Αί σχέσεις τής Διευθύνσεως του Βασιλικού Θεά-
τρου με τους Έλληνες συγγραφείς και τά εμπόδια,
τά όποια συναντῶ εν έργον πρωτότυπον άποπειρώμε-
νον νά εισέλθη εις...τά στενά αυτά των Δαρδανελ-
λίαν, εν και κατ' άρχην εινε τό κύριον ελάττωμα του
Βασιλικού Θεάτρου, έχουν επί τέλους και μίαν δι-
καιολογίαν τό ότι ό κ. Στεφάνου άρτι επανκακώψας
εκ ταξειδίου μορφώσεως ανά τῶ Εύρωπαικά Θεάτρα
εύρεν ότι περισσότερο από τήν Έλληνικήν φιλολο-
γίαν, ή όποία έχει άπωσθήποτε τό «Επί του Κατα-
στρώματος» και τής «Κούλουρης τήν Νύμφην» ως
έγκαλωπίσματα, ή Γαλλική έχει ανάγκην υποστη-
ρίξεως. Άτομική γνώμη αύτή έχουσα ισχύν νόμου
εις τ' άπολυταρχικά πολιτεύματα, όποϊον εινε και
τό ύφ' ό λειτουργεί τό Β. Θεάτρον.

«Γεωλογία, όρογραφία, ύδρογραφία, θαλασσογραφία, κλι-
μα, προϊόντα, φυσικά καλλοναι, λαογραφία, διοικήσις, εκ-
παίδεισις, έμποσίον βιομηχανία, συγκοινωνία, στατιστικά,
άτινα εν τέλει συμπληροί ειδική ιστορική μονογραφία του
νομού από των αρχαιοτάτων χρόνων μέχρι του έθνικου ά-
γώνος, ή μόνη τοιαύτη ύπάρχουσα μελέτη, πάντα ταύτα πε-
ριγράφονται λεπτομερώς και έπιστημονικώς.

Πέρυσιν άφ' ής έποχής σχηματιζόμενου του θιάσου
οί καλοί και φιλότιμοι, όσον και πτωχοί Έλληνες, ή-
θοιοι, εκ φιλοδοξίας και εξ αγάπης προς τήν ιδέαν
τήν όποίαν έφαινετο εκπροσωποῦν τό Βασιλικόν Θεά-
τρον έδειξαν περισσότερο του δέοντος έπιθυμίαν νά
προσληφθοῦν εις τόν θίασον, —ή Διεύθυνσις ένόμισεν
ότι δέν ειχεν άπέναντί της ή πεινώντας οί όποιοι έ-
σπευδον πρό της θύρας νέου οικονομικου συστήτιου.

Μέ τις χεϊρας του!...
Μένει τό Έλληνικόν. «Όσον δι' αύτό βεβαιώ μετ'
έντροπής ότι έχω τόσον άσαφή ιδέαν περί Έλλάδος
όπως και περί τής Άθησσυνίας ή τής Κίνας.
'Ενθυμούμαι άμυδρώς μόνον από τό σχολειόν με-
ρικά μαθήματα ιστορίας, και από τά μουσεια, τά
Έλληνικά άγάλματα.
Συνείθισα νά θεωρώ αύτούς τους ανθρώπους ένδε-
δυμένους περικεφαλαίως και χλαμούδας, και έχοντας
άκομη ως όπλα άσπίδας και δόρατα, ώστε σε βε-
βαιώ ότι και αύτή ή ύπόθεσις δέν έμεινε εις τό
πνεῦμα μου.
'Έλληνες ένδεδυμένοι όπως ήμεις, έχοντες κατα-
δρομικά και ναύτας με εύρωπαϊκά ένδύματα, μου έ-
φαινετο κάτι έντελώς άπίθανον.

Και έφερόθη προς αύτούς ταπεινωτικώτατα και
βλέπουσα αύτούς ύπερ τό δέον εκ τής αγάπης προς
τήν Τέχνην των υποχωρητικους—διότι κέρδη δέν ει-
χαν δκ και μεγάλα —ήρχισεν ως ύπηρετας σχεδόν νά
τούς μεταχειρίζεται, προχωρήσασα μέχρι του ση-
μείου του νά τους καταστήση κατασκόπους άλλήλων
έκτός του Θεάτρου και άστυνομικους πράκτορας, σπεύ-
δοντες νά καταγγείλουν ποίος άνεκοίνωσεν εις τους
βεβήλους τά μυστικά του Β. Θεάτρου.
(Όρα και άποβολήν δύο πτωχών άρχαρίων επί τῶ
λόγω ότι άνεκοίνωσαν ποϊόν ήτο τό «Υπ' αριθμόν
113» έργον, του όποϊου εγίνοντο δοκιμαί εις τό Β.
Θεάτρον.)
Και ειδον οί ήθοιοι πόσον παρεξηγήθη ή προθυ-
μία των νά εργασθώσιν ύπερ του Β. Θεάτρου, άλλ'
ήτο άργά πλέον.

»Από του παρελθόντος θέρου, όποτε ό θίασος εξ-
ηκολούθει τάς δοκιμάς του διά τήν παρούσαν περιό-
γευμένη... ως και ή μαμα άντελήφθη τήν άφαίρεσιν
μου, και μου έκαμε τήν παρτήρησιν.

Τό άπόγευμα μέγα συμβεβηκόσ!...
Εις τό άπέναντι ποτοπωλείον διέκρινα ένα ναύ-
την όμοιον με τους άλλους οί όποιοι έχαιρέτων τόν
ήρωά μου...
'Εκάθητο πρό ενός τραπεζίου με ένα ιδικόν μας,
και προσεπάθον κωμικώτατα νά συνεννοηθοῦν, πί-
νοντες γενναία ποτήρια.
'Ερρίφθη εις τάς διόπτρας μου και τόν παρητή-
ρησα συγκεκινημένη.
Τό ιδιον λευκόν πιλίκιον, τά ίδια γράμματα ή
ίδια στολή, μόνον δ' εις τό εμπροσθεν του πιλιδίου
του διέκρινα έν μικρόν έθνόσημον κυανοῦν με άρ-
γυράν άγκυραν...
'Αί επί τέλους ειχα έν σημειον...
Τά έθνόσημα όμοιάζουν με τάς σημαίας...
'Ενθ' δέ οί δύο ναῦται εξηκολούθουν πίνοντες ό εις
εις ύγειαν του άλλου παρητήρησα προσεκτικώς τόν
λιμένα και τάς σημαίας των σκαφών.
Δύο κυαναί σημαίαι εφαινοντο.
'Η μία ήτο έν Χ κυανοῦν επί λευκου δούφους, ή
άλλη ειχε παραλλήλους κυανῆς και λευκάς γραμμάς.